

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
- เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
- สร้างแนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกหัดครูวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

- ประชากร และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 30 คน, 74 คน, 98 คน และ 236 คน ตามลำดับ รวมเป็นกลุ่มประชากร และตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 438 คน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษา เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ การเตรียมการสอนและบันทึกการสอน การคำแนะนำ-การสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน บุคลิกภาพ การปักครองชั้นเรียน และการสรุป

บทเรียน และการวัดผล ประเมินผล ตอนที่ 3 เป็นภารกิจปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการโดยผู้วิจัยได้รับการอนุเคราะห์จาก ภาคีช้านี้หารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยถึงผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยผู้วิจัยใช้บริการของสถาบันฯ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาเขตที่อยู่ต่างจังหวัด ส่วนวิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น จำนวน 438 ฉบับ ได้รับคืนมา 356 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.27

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่า ร้อยละในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนของ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยใช้ค่าไชสแควร์ (χ^2 - square) ในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน ผู้วิจัยได้รับรวม เป็นหมวดหมู่แล้วและเป็นความเรียง จานนี้ในการนี้จะเปลี่ยนแปลงสถานะไม่เปรียบเทียบความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างประจำครั้ง โดยใช้ค่าไชสแควร์ (χ^2 - square) เพื่อนำไปใช้ และนำผลที่ได้ไปสร้างแนวทาง สำหรับเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 61.54) อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 41 – 45 และ 45 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 34.62 เท่ากัน) และมีประสบการณ์ในการนิเทศการสอนมากที่สุดในช่วง 1 – 3 ปี (ร้อยละ 42.31)

1.2 อาจารย์นิเทศฯ ส่วนใหญ่เป็นหญิง (ร้อยละ 58.73) อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 - 35 ปี (ร้อยละ 28.57) และมีประสบการณ์ในการนิเทศการสอนมากที่สุดในช่วง 1 - 3 ปี (ร้อยละ 42.86)

1.3 อาจารย์ที่เลี้ยง ส่วนใหญ่เป็นหญิง (ร้อยละ 66.18) อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 36 - 40 ปี (ร้อยละ 30.88) และมีประสบการณ์ในการนิเทศการสอนมากที่สุดในช่วง 1 - 3 ปี (ร้อยละ 38.23)

1.4 นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่เป็นหญิง (ร้อยละ 67.34) อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 - 25 ปี (ร้อยละ 89.95) เป็นนักศึกษาเต็มเวลา ร้อยละ 93.47

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการเตรียมการสอน และบันทึกการสอน... ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย เกี่ยวกับการให้มีการเตรียมการสอน และบันทึกการสอน โดยมีรายละเอียดดัง ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญของคะแนนดังนี้ การกำหนดอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน, การเขียนเนื้อหาที่จะสอน ให้ถูกต้อง, เหมาะสมกับดับชั้นและเวลา, การบันทึกการสอนถูกตองตามแบบที่กำหนดและสะอาดเรียบร้อย, การเขียนจุดประสมค์เชิงพฤติกรรมให้ปฏิบัติได้และวัดผลได้, การกำหนดกิจกรรมในการเรียน-การสอน ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและเนื้อเรื่อง, การเขียนและใช้ภาษาให้ถูกต้อง, การทำบันทึกการสอนและส่งให้ตรวจผลงาน, การเขียนความคิดรวบยอดและจุดประสมค์เชิงพฤติกรรม, การกำหนดกิจกรรมให้มีวัดผลครบถ้วนตามจุดประสมค์เชิงพฤติกรรม และการเตรียมการสอนห้องระยะสั้น และระยะยาว เมื่อพิจารณาด้วยกัน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

2.2 ค้านการคำแนะนำการสอน ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ์ อาจารย์ที่เลี้ยง
และนักศึกษาส่วนใหญ่เพื่อวิจัย เกี่ยวกับการคำแนะนำการสอน โดยมีรายละเอียดดัง ๆ

เรียงตามลำดับความสำคัญของคะแนนดังนี้ การให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำ
กิจกรรมที่ครุமนทด้วย, การใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่เร้าให้เกิดความสนใจ, การมีความ
สามารถในการอธิบายได้ถูกต้อง ชัดเจน, การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน เช่น มีอารมณ์ดี,
การส่งเสริมประชชาธิปไตย เช่น แบ่งกลุ่มทำงาน อภิปรายและซักถาม, การมีลำดับชั้นในการสอน,
การขยายความให้ชัดเจนถูกต้อง, การสนับสนุนให้นักเรียนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย,
การเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ เช่น ค้นคว้า ทดลอง, การเน้นให้นักเรียน
เห็นสิ่งที่น่าสนใจ และความสำคัญของบทเรียน, การนำเข้าสู่บทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา
ที่จะสอน, การใช้วิธีสอนที่เหมาะสมสมกับเนื้อหาวิชาและชั้น, การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้
การสังเกต อธิบาย คาดคะเน คิดสร้างสรรค์ คิดหาเหตุผล, การสอนเนื้อหาได้ถูกต้องแจ่ม
แจ้งเหมาะสมกับระดับชั้นและวิชา, การอยงบทเรียนให้มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง, การใช้
คำถามให้นักเรียนได้ใช้การสังเกต อธิบาย คาดคะเน คิดสร้างสรรค์ และคิดหาเหตุผล,
การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายซักถามในขณะสอน, การมีความรอบรู้และความแน่ใจ
ในเนื้อหาวิชา, การนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำสมกับระดับชั้นและเวลา, การยกตัวอย่างตรง
กับเนื้อหาวิชาที่สอน, การให้นักเรียนสรุปและสร้างความคิดรวบยอด โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ,
การยกตัวอย่างเหมาะสมสมกับระดับชั้น, การยกตัวอย่างสัมพันธ์กับประสบการณ์ของนักเรียน,
การลำดับขั้นของการนำเข้าสู่บทเรียนต่อเนื่องกัน, การใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่กระชับ
รัดกุม, การใช้คำอaths ได้ตรงประเด็น, การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม
ของนักเรียน, การอยงเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ , การจัดกิจกรรมโดยคำนึง
ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และการสอนให้ตรงตามมั่นทึกรการสอน เมื่อ พิจารณาค่า
แตกต่างระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

2.3 การใช้สื่อการเรียนการสอน ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้ การใช้ไกด์เมเนะสมกับเนื้อหา ความชุบชูดาย และวัยของนักเรียน, การใช้วัสดุที่ทาง่าย ราคาถูก, การเห็นใจเด็กเจนหั้งชั้น, การเขียนกระดาษคำใบ้ถูกวิธี, การฝึกให้นักเรียนใช้และเก็บอุปกรณ์, การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหรือใช้ การใช้ได้ถูกต้องและคุ้มค่า, การมีลักษณะและสีสันดึงดูดความสนใจ, การลงกระดาษคำใบ้ถูกวิธี, การมีความประทีตในการทำและการใช้ และการใช้สื่อการเรียนการสอนไกครับและทรงตามมันทิก เมื่อพิจารณาด้วยต่างๆ ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

2.4 ค่านิยมลึกภาพ ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วย เกี่ยวกับค่านิยมลึกภาพ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้ เรียงตามลำดับความสำคัญ ของแบบแผนคันนี้ การรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย, การพูดเสียงดังพอเหมาะสมกับชั้นเรียน มีลักษณะมาตรฐาน และว่าจ้างที่สุภาพ, การควบคุมอารมณ์ได้ดี, การใช้ภาษาไทยถูกต้อง ชัดเจน, การมีความเชื่อมั่นในตนเอง และภารกิจที่ได้รับ แล้วว่าถูกต้อง และตอบปัญหาได้ถูกต้อง, การมีมนุษยสัมพันธ์ดี, การให้กำลังใจนักเรียน, การใช้ปฏิภาณและไหวพริบในการแก้ปัญหา, การแสดงกิจกรรมเรียนรู้อย่างถูกต้องตามระเบียบ, การใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมสมกับสถานการณ์, การแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงส่วนรวม, การยิ้มแย้มแจ่มใส และมีอารมณ์ดี, การใช้เสียงเร้าความสนใจ และการมีความคล่องตัวในการสอน ใช้การเคลื่อนไหวและท่าทางอย่างมีจุดมุ่งหมาย และลักษณะนักเรียน เมื่อพิจารณาด้วยต่างๆ ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

2.5 การปักกรองยืนเรียน ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย เกี่ยวกับการปักกรองยืนเรียน โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้ เรียงตามลำดับความสำคัญของแบบแผนดังนี้ การเกินคุ้มและสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง ขณะที่กิจกรรม หรือลงมือปฏิบัติในห้องเรียน, การส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีและสื่อปัจจุบันในการแก้ปัญหา,

การใช้วิธีการที่เหมาะสม เช่น กิจกรรมเรียนเข้าร่วมกิจกรรม การร่วมมือเป็นกลุ่มของบุคคล เรียนอย่างเหมาะสม การสอนโดยรวมเป็นระเบียบแล้ววินัยของเด็กเรียน การเอาใจใส่สูงและนักเรียนให้หัวใจในขอบเขตเดียว เรียกว่า ให้เด็กเรียนรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติความความคิดเห็นประชาธิปไตยในห้องเรียน ให้เด็กเรียนรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเด็กอย่าง ประยุกต์ความความคิดเห็นของกลุ่ม เมื่อพิจารณาจากความต่างระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มเด็กอย่าง pragmatism ไม่แทรกต่างกัน

2.6 การสรุปบทเรียน และการวัดผล ประเมินผล ผู้บริหาร อาจารย์
นิเทศ อาจารย์พัฒนาชัย และนักภาษาส่วนใหญ่เห็นด้วย เกี่ยวกับการสรุปบทเรียน การวัดผล
ประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. เรียนตามลำดับความสำคัญของคะแนนดังนี้ การใช้เวลาระบุที่เหมาะสม,
การปรับปรุงข้อข้อควรรับฟัง, การให้แนวคิดสรุปจบท้าย, การใช้เวลาสอนที่ต้องไว้ในมันที่การสอน,
เรียนรู้ตามจุดประสงค์, การวัดผลโดยตรงกับวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องไว้ในมันที่การสอน,
การวัดผลโดยตรงตามมันที่การสอน การวัดผลโดยหัวใจของที่สอน และการให้นักเรียนสรุป
บทเรียนด้วยตนเอง ไม่ใช่การพยายามตรวจสอบความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียนย่าง ปรากฏว่า
ไม่แตกต่างกัน

เกี่ยวกับการเมืองส่วนลดแยน หรือนำหน้าของพ. กรรมแพทย์ด้าน ผลการวิจัย
พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์พิเศษ อาจารย์พิเศษ และนักศึกษา....รวมทั้งนักเรียนภาคี
ของ减แยนและคังนี้ การคำแนะนำการสอน การเตรียมการสอนและนักเรียนสอน การใช้
สื่อการเรียนการสอน การสรุปบทเรียนและการวัดผล ประเมินผล การบักทองนี้ ร่อง
และบุคลิกภาพ

3. จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับ
อาจารย์นิเทศก์ ที่อยู่ทางสำหรับเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกหัดครู
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ผลการทดสอบปรากฏว่า หากความแตกต่างระหว่างความ
คิดเห็นเท่ากับ .0194540 ($\chi^2 = 3.84$) ซึ่งเกณฑ์ประเมินผลจะเป็นตั้งนี้

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิชาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

148

ลำดับที่	พฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							20
1	การเตรียมการสอน และบันทึกการสอน						
	1.1 ทำบันทึกการสอน และส่งให้ตรวจสอบล่วงหน้า						2
	1.2 บันทึกการสอนถูกต้องตามแบบที่กำหนด และสะอาดเรียบร้อย						2
	1.3 การเขียนความคิดรวบยอด และจุด ประสงค์เชิงพฤติกรรม						2
	1.4 เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ปฏิบัติได้ และวัดผลได้						2
	1.5 เขียนเนื้อหาที่จะสอนให้ถูกต้องเหมาะสมสมกับ ระดับชั้น และเวลา						2
	1.6 กำหนดภาระในการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และเนื้อเรื่อง						2
	1.7 กำหนดอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนการสอน						2
	1.8 กำหนดวิธีการสอนที่สามารถนำความคุ้มประสิทธิ์ เชิงพฤติกรรม						2
	1.9 เขียน และใช้ภาษาได้ถูกต้อง (เช่น ตัวสะกด การันต์ วรรณคดี หรือเขียน ไม่ออกหล่น)						2
	1.10 การเตรียมการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว						2

แนวหัวข้อที่เป็นเกณฑ์ประเมินผลการเรียนรู้
ของนักเรียนภาษาไทย วิชาภาษาไทยในโอลิมปิกภาษาไทย

คํานําที่	พฤติกรรมที่ค้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							30
2	<u>การคำนึงการสอน</u>						
	2.1 นำเข้าสู่บทเรียน สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน						1
	2.2 นำเข้าสู่บทเรียนสัมผัสรักภักประสมการย์ เพิ่มของนักเรียน						1
	2.3 สำคัญของการนำเสนอเข้าสู่บทเรียนต่อเนื่องกัน						1
	2.4 ใช้วิธีการนำเสนอเข้าสู่บทเรียนที่กระชับรักภูม						1
	2.5 ใช้วิธีการนำเสนอเข้าสู่บทเรียนที่เราให้เกิด ความสนใจ						1
	2.6 นำเสนอเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมสมกับระดับชั้น และเวลา						1
	2.7 ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมสมกับเนื้อหาวิชา และชั้น						1
	2.8 มีลักษณะในการสอน						1
	2.9 สอนโดยตรงตามมั่นใจในการสอน						1
	2.10 สอนเนื้อหาให้ถูกต้องจำเจน่าสนใจ ระดับชั้น และวิชา						1
	2.11 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้การสังเกต อธิบาย ศึกษาและนิรสร้างสรรค และ คิดนำไปใช้						1
	2.12 ใช้คุณภาพในการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด อธิบาย ศึกษาและนิรสร้างสรรค และ คิดนำไปใช้						1

แนวทางที่เป็นเกตปะรัมภ์เมืองการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

150

คํานําที่	กิจกรรมที่ต้องการวัด	2	1	คะแนน
2	2.13 ใช้คำอ่านไกด์รูปประทีน			1
	2.14 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปราย ช้าๆ ตามในขณะสอน			1
	2.15 ยกตัวอย่างตรงกับเนื้อหาวิชาที่สอน			1
	2.16 ยกตัวอย่างเหมาะสมมากที่จะพัฒนา			1
	2.17 ยกตัวอย่างสัมพันธ์กับประสบการณ์ ของนักเรียน			1
	2.18 ขยายความให้ชัดเจนถูกต้อง			1
	2.19 สนับสนุนให้นักเรียนยกตัวอย่าง ประกอบการอภิบาย			1
	2.20 ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรมที่ครุமnobหมาย			1
	2.21 โยงเนื้อหาใหม่ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ			1
	2.22 โยงหัวเรียนใหม่ความสัมพันธ์กับชีวิตจริง			1
	2.23 สร้างบรรยากาศให้นักเรียน เช่น มีอารมณ์สนับสนุน เป็นกันเอง			1
	2.24 ส่งเสริมประชาธิปไตย เช่น แบ่งกลุ่ม ทำงาน อภิปราย และซักถาม			1

แผนกวิชาเพื่อเป็นเกตุประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ลำดับ ที่	มาตรฐานที่ต้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							5
2	2.25 เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ เช่น คณคว้า ทดลอง	1
	2.26 ให้นักเรียนสรุป และสร้างความติดตอร่วมของ โภคทรัพย์เป็นผู้ช่วยเหลือ	1
	2.27 จัดกิจกรรมโดยกำหนดถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	1
	2.28 เน้นให้นักเรียนเห็นสิ่งที่นำเสนอ และความ สำคัญของบทเรียน	1
	2.29 มีความรอบรู้ และความแยกย守ใน เนื้อหาวิชา	1
	2.30 มีความสามารถในการอธิบายได้ถูกต้อง ชัดเจน	1

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

152

ลำดับ หมายเลข	พฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							คะแนน
3	<u>การใช้สื่อการเรียนการสอน</u>						15
	3.1 ใช้ไก่เน่าและวัสดุที่หาได้ในบ้าน เนื้อหา ความมุ่งหมาย						
	และวัยของนักเรียน						2
	3.2 ใช้กลุ่มตัว และคุณค่า						2
	3.3 มีลักษณะ และสีคงทนความสันใจ						2
	3.4 ใช้วัสดุที่หาง่าย ราคาถูก						2
	3.5 ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำ หรือใช้						1
	3.6 ใช้สื่อการเรียนการสอนให้ครบ และตรง						
	ตามมติที่ก็						1
	3.7 มีความประทับใจในการทำ และการใช้						1
	3.8 เก็บไว้ใช้ได้หลายครั้ง						1
	3.9 ฝึกให้นักเรียนใช้ และเก็บอุปกรณ์						1
	3.10 เชื่อมกระบวนการคำคำนวณกับวิธี						1
	3.11 สมกระบวนการคำนวณกับวิธี						1

แนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ลำดับ	พฤติกรรมที่องค์กรวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							คะแนน
4	<u>บุคลิกภาพ</u>						10
	4.1 แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ5
	4.2 ผู้คุ้สั่งดังพ่อเทมະกันชั้นเรียน มีลักษณะผู้คุ้สั่ง และว่าจารที่สุภาพ						1
	4.3 ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีอารมณ์ดี5
	4.4 มีความคล่องแคล่วในการสอน ใช้การเดินอนุสาวรีย์ และท่าทางอย่างมีคุณธรรม และสัมพันธ์กับ น่าเรียน5
	4.5 มีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าทำในสิ่งที่ เห็นว่าถูกต้อง และพยายามปัญหาให้ถูกต้อง5
	4.6 ควบคุมอารมณ์ได้ดี						1
	4.7 ใช้ภาษาไทยถูกต้อง ชัดเจน5
	4.8 ใช้วิธีแบบปัญหาอย่างเหมาะสมสมกับสถานการณ์5
	4.9 พยายามโดยคำนึงถึงส่วนรวม5
	4.10 ใช้มนุษย์สัมพันธ์ และไหวพริบในการพยาบาล						1
	4.11 ใช้เสียงในการเร้าความสนใจ5
	4.12 ให้กำลังใจนักเรียน5
	4.13 รับฟังข้อเสนอแนะงานที่ได้รับมอบหมาย						1
	4.14 มีมนุษยสัมพันธ์ดี5
	4.15 มีความพึงพอใจเริ่มสร้างสรรค์						1

**แนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา**

ลำดับที่	พฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							10
5	<u>การปักธงชัยเรียน</u>						
	5.1 เอาใจใส่ดูแลนักเรียนให้ดีในขณะที่สอน เช่น เรียกชื่อให้ถูกต้อง ภาคส่ายหัวห้อง						1
	5.2 มีความเป็นกันเองกับนักเรียนอย่างเหมาะสม						1
	5.3 ใช้หลักประชาธิปไตยในห้องเรียน ให้นักเรียนรับฟังความคิดของผู้อื่น ปฏิบัติตามความคิดเห็นของกลุ่ม เมื่อเป็นความคิดเห็นที่ถูกต้อง						1
	5.4 ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอน						2
	5.5 สนใจความเป็นระเบียบ และวินัยของนักเรียน						2
	5.6 ใช้เทคนิคการให้รางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสม						1
	5.7 เคียงข้างและสนับสนุนนักเรียนอย่างทั่วถึง ขณะทำกิจกรรม หรือลงมือปฏิบัติในห้องเรียน						1
	5.8 ใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม						1

แนวทางเพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกหัดครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ลำดับที่	พฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	4	3	2	1	คะแนน
							15
6	การสรุปบทเรียน และการวัดผลหรือประเมินผล						
6.1	มีวิจัยการสรุปที่เหมาะสม						2
6.2	มีการฝึก หรือสรุปจนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์						3
6.3	วัดผลได้ตรงตามบันทึกการสอน						2
6.4	วัดผลได้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ตั้งไว้ในบันทึกการสอน						3
6.5	วัดผลให้หัวใจในขณะที่สอน						2
6.6	ปรับปรุงข้อบกพร่องที่ผ่านมา						1
6.7	ครูสรุปเนื้หาที่รักกุม						2

หมายเหตุ

**ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

5. หมายถึง คี่มาก

4. หมายถึง ดี

3. หมายถึง ปานกลาง

2. หมายถึง พ่อใช้

1. หมายถึง ยังคงปรับปรุง

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ฟลีย়ง และนักศึกษา เกี่ยวกับ
เกณฑ์ประเมินผลการฝึกสอน จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศฯ
อาจารย์ฟลีย়ง และนักศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมห้อง 6 ห้อง
คือ การเตรียมการสอนและบันทึกการสอน การคำแนะนำการสอน การใช้สื่อการเรียนการ-
สอน บุคลิกภาพ ความปอดรองขั้นเรียน และการสรุปบทเรียนและการวัดผล ประเมินผล
เป็นสิ่งที่สมควรที่จะห้องวัดในกระบวนการประเมินผลการฝึกสอน ซึ่งผลการวิจัยครองนี้สอด
คล้องกับแนวคิดในการประเมินผลการฝึกสอนที่ว่า "ควรมีการประเมินในด้านการเตรียมบทเรียน
และวางแผนการสอนที่ผู้สอนแสดงออก"¹ การเตรียมการสอนเป็นเครื่องควบคุมให้การ
ดำเนินการเรียนการสอนจริง ๆ เป็นไปตามลำดับ และสภาพการณ์ควรเป็น อีกอย่างหนึ่งของการ
เตรียมบทเรียนล่วงหน้า ช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการสอนของตน ไม่ประหม่าตากใจ เพราะ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ครูรู้อยู่ และให้มาล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว เป็นการช่วย
ให้ครูมีบุคลิกภาพดีขึ้น² ศุภัญญา ชาเร็วราษ และคณะ กล่าวว่า ครูผู้สอนควรได้รับการฝึกฝน
ในด้านทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ ทักษะการนำเสนอสู่เรื่อง ทักษะการใช้คำอ่าน
ทักษะการเร้าความสนใจ ทักษะการเสริมสร้างกำลังใจ ทักษะการกระตุ้นให้คิด ทักษะการ
อธิบายและเล่าเรื่อง ทักษะการยกตัวอย่าง³ ซึ่งทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการสอน
แบบประเมินผลของวิชาลักษณะคล้ายๆ กัน ได้เน้นเกี่ยวกับการคำแนะนำการสอนมาก โดยให้น้ำหนักของ

¹ หน่วยศึกษานิเทศฯ กรมการฝึกหัดครู, เอกสารการประเมินปฏิการเกี่ยวกับการ

สอนแบบจุลภาค (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ darüber, 2519), หน้า 42 - 44.

² คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ประสบการณ์วิชาชีพ. หน้า 28.

³ ศุภัญญา ชาเร็วราษ และคณะ, หลักการสอนและการเตรียมประเมินผลการสอนภาษาไทย,

พฤติกรรม ร้อยละ 40 ของพุติกรรมทั้งหมด¹ ในเรื่องของการเรียนการสอน จอน คันบลิว เดเวอร์ (John W. Devor) ให้ความคิดว่า นักศึกษาควรมีความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน² และ วาเลตต์ และดิสซิก (Valette and Dissick) ได้จำแนกพุติกรรมของความสามารถค้านวิชาชีพเป็นขั้น ๆ มีขั้นหนึ่ง คือ ขั้นถ่ายโยง (Transfer) เป็นขั้นที่ครุภารนำความรู้มาใช้ในการสอน ซึ่งมีการใช้สื่อการสอนอยุคways³

ในเรื่องบุคลิกภาพ อุทุมพร ทองอุ่นไทย เสนอให้มีการประเมินผลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สอน⁴ แบบประเมินผลการฝึกสอนของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็เน้นให้มีการวัดเกี่ยวกับค่านบุคลิกภาพ⁵ ด้วยเช่นกัน

¹ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์, คู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ, ยะลา : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์, ม.ป.ป., หน้า 75.

² John Devor, The Experience Student Teaching, pp. 6 - 9.

³ Rebecca M. Valette and Rence S. Dissick, Modern Language Performance Objectives and Individualization, pp. 108 - 112.

⁴ อุทุมพร ทองอุ่นไทย, "การประเมินผลการสอนของอาจารย์," ในการสอนและ การวัดผลการศึกษา, หน้า 15.

⁵ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานผลการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบประเมินผลสมรรถภาพการสอน (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 24 และ 31.

การปักครองขึ้น เรียนของนักศึกษาฝึกสอนเป็นสิ่งที่ต้องวัด เพื่อถูกความสามารถในการเป็นครูของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ดร.อ็อตโต เจ ชีปลา และ ดร.

เจริญผล สุวรรณโณติ ที่ว่า การประเมินผลการฝึกสอนนั้น ต้องจัดกลุ่มข้อความที่ต้องการวัดให้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งหมวดหมู่นั้นก็คือ การสอนและการปักครองขึ้น¹ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุยະลา กล่าวว่า การปักครองขึ้นเป็นเดิมพันให้ทางหน้า สำหรับนักเรียนฝึกสอน เพราะถ้านักเรียนฝึกสอนไม่สามารถปักครองขึ้นเรียนได้ และความคุณนักเรียนให้เป็นระเบียบ เรียนร้อยได้แล้ว ก็ไม่สามารถดำเนินการสอนได้²

ส่วนเรื่องการสรุปบทเรียน การวัดผลประเมินผลก็เป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่งที่ควรจะวัด เพื่อถูกความสามารถของนักศึกษาไว้ สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจ และเมื่อวัดผลแล้วจะทราบผล สัมฤทธิ์ในการสอนของนักศึกษาญี่ปุ่นได้ ซึ่ง ไสว เพื่องวิทยารัตน์ และคณะ กล่าวว่า การสรุปบทเรียนเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนตอนสุดท้ายที่ครุย์³ อุทุมพร ห่องอุ่นไทย กล่าวว่า การประเมินผลการสอนของครู มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นขบวนการที่ช่วยดัดสิน ความมีประสิทธิภาพในการสอน ผลการประเมินจะช่วยให้ครุย์ได้เห็นภาพสะท้อนว่า ตนเป็นครูอย่างไร ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนและเต็มความสามารถแล้วหรือยัง มีส่วนในการพัฒนา และสมควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามท้องการ⁴

ศูนย์วิทยาทรัพยากร

¹ เชิญ วีระฉายา, การฝึกสอนและการนิเทศการสอน, หน้า 48.

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุยະลา, คู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู,

หน้า 57.

³ ไสว เพื่องวิทยารัตน์ และคณะ, คู่มือนักศึกษาฝึกสอน, หน้า 59.

⁴ อุทุมพร ห่องอุ่นไทย, "การประเมินผลการสอนของอาจารย์," ในการสอนและการวัดผลการศึกษา, หน้า 85.

ลีรอน เอ คิง (Leroy A. King) แห่งมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย สร้างเครื่องมือในการให้คะแนนครู โดยใช้ตัวประเมินเด่นเป็นเกณฑ์ คือ เทคนิคการสอน บุคลิกภาพ ผลการสอนหรือความสำเร็จของนักเรียน และวินัยในชั้นเรียน¹ เอ อี บอยซ์ (A.E. Boyce) เสนอแผนวิธีให้คะแนนครู โดยสร้างเครื่องวัด กำหนดหัวข้อคะแนน 5 ข้อ ข้อหนึ่งก็คือ เทคนิคการสอนของครู² นอกจากนี้แบบประเมินผลการฝึกสอนของ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งก็กำหนดให้มีการประเมินในด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน บุคลิกภาพ อุปกรณ์ในการสอน การวัดผล การปักครองชั้น การยกตัวอย่าง เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเหลอด้าน และรายละเอียดของเหล่าค่านี้พบว่า ในด้านการเตรียมการสอนและบันทึกการสอน การคำแนะนำการสอน และการสรุปบทเรียนและการวัดผลประเมินผลนั้น ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกหัด แตกต่างกันดังนี้

ในการเตรียมการสอนและบันทึกการสอน ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาแตกต่างกันในเรื่องการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ปฏิบัติได้ และวัดผลได้ การกำหนดวิธีวัดผลครบถ้วนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และการเตรียมการสอน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารไม่ได้ลงมือปฏิบัติเองโดยตรงจึงทำให้เห็นว่า ในเรื่องการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ปฏิบัติได้และวัดผลได้ การเตรียมการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาวเป็นสิ่งที่ควรวัดด้วยกว่าที่ควร แต่ ชัยพร วิชชาวดี ได้เน้นว่า ในการสอนควรมีการวางแผนสำหรับครู โดยแบ่งการวางแผนการสอนออกเป็น 2 ระดับ คือ การวางแผนการสอนระยะยาว และการวางแผนการสอนระยะสั้น³

¹ Bruce J. Biddle and others, Contemporary Research on Teacher Effectiveness, p. 51.

² Ibid., pp. 48 - 50

³ ชัยพร วิชชาวดี, "การสอนในระดับอุดมศึกษา," ในการสอนและการวัดผลการศึกษา, พา 7 - 11.

ในการดำเนินการสอน ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาแต่ละคนในเรื่อง การใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลเรียนที่กระชับรักภูมิ การสอนโดยตรงตามบันทึกการสอน การใช้คำถ้ามได้ตรงประเด็น การยกตัวอย่างให้เหมาะสมกับระดับชั้น และการจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะนักศึกษาเพิ่งก้าวเข้าสู่การเป็นครู กำลังอยู่ในช่วงที่กำลังฝึกเพื่อให้มีความสามารถในเรื่องดังกล่าว เพื่อปฏิบัติยังไม่ได้พอก็เห็นว่าเป็นสิ่งยากลำบาก จึงทำให้เห็นด้วยน้อย สำหรับในเรื่องดังกล่าว สุกัญญา ชารีวรรณ และคณะ มีความเห็นว่า ควรมีการฝึกหัดะ การนำเสนอข้อมูลเรื่อง¹ ด้วย เมนูประเมินผลการฝึกสอนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็เน้นให้มีการวัดผลเกี่ยวกับการใช้คำถ้ามให้เหมาะสมหรือตรงประเด็น การยกตัวอย่างให้เหมาะสมกับระดับชั้น เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยรามคำแหง และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย²

ในการสรุปบทเรียน และการวัดผลประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษา แต่ละคนในเรื่อง การให้นักเรียนสรุปบทเรียนด้วยตนเอง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่า การสรุปบทเรียนนั้นไม่ควรให้นักเรียนสรุปบทเรียนด้วยตนเอง แต่ควรเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำนักเรียน มีส่วนร่วมในการสรุปด้วย หรือจนนักเรียนสามารถสรุปบทเรียนได้จึงเป็นการดี แต่อาจารย์ที่เลี้ยงเห็นแต่ต่างกัน ก็อ เห็นว่าควรให้นักเรียนสรุปบทเรียนด้วยตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีสอนในหลักสูตรใหม่

¹ สุกัญญา ชารีวรรณ และคณะ, หลักการสอนและเตรียมประเมินผลการนำเสนอ ปฏิบัติ,

หน้า 127 - 207.

² คณะกรรมการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบประเมินสมรรถภาพการสอน, หน้า 16, 24, 31 และ 81.

อย่างไรก็ตี จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน ควรเน้นหันกลับของพฤติกรรมดังนี้ คือ

การเตรียมการสอน และบันทึกการสอน	20
การคำแนะนำการสอน	30
การใช้สื่อการเรียนการสอน	15
บุคลิกภาพ	10
การปักกรองข้อเรียน	10
การสรุปบทเรียน และการวัดผล ประเมินผล	15

จะเห็นได้ว่า นำหันกลับของพฤติกรรมที่ปรากฏด้านบนนี้ มีการเตรียมการสอน และการบันทึกการสอน และการคำแนะนำการสอน มีมากกว่าพฤติกรรมด้านอื่น คือ 20 และ 30 ตามลำดับ เพราะการเตรียมการสอนและบันทึกการสอนนั้น เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการสอน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนงานการสอนในแต่ละครั้งของผู้สอน ถ้าวางแผนไว้แล้วรวมกับมีเทคนิคในการสอน ซึ่งก็หมายถึงการคำแนะนำการสอนคือแล้ว จะทำให้การสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และการคำแนะนำการสอนยังเป็นช่วงที่เปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ใช้ความสามารถ ได้นำความรู้ทั้ง ฯ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอน แสดงการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งให้นำหันกลับของพฤติกรรมด้านนี้ไว้ดังนี้ คือ 25 และ 25 ตามลำดับ ส่วนการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้น ก็เป็นการแสดงความสามารถเพียงแค่การทำและใช้อุปกรณ์ ต่าง ๆ ให้เหมาะสม ไม่ถือเป็นความรู้ความสามารถทั่วๆ ไป จึงให้นำหันกลับพฤติกรรมด้านนี้เพียง 10 ซึ่งในแบบสอนและแสดงการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำเอาความสามารถด้านนี้ร่วงไว้กับการเตรียมการสอนและการคำแนะนำการสอน บุคลิกภาพ และการปักกรองข้อเรียน เช่นกัน ซึ่งส่วนหนึ่งที่ช่วยให้การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ดังที่ ภาควิชาหลักสูตร การสอน วิทยาลัยครุยุทธา กล่าวว่า ถ้าก็เรียนฝึกสอนไม่สามารถจะปักกรองข้อเรียน และควบคุมนักเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยได้แล้ว ก็ไม่สามารถดำเนินการสอนໄก จึงให้นำหันกลับ

ของพฤติกรรมแห่งสังคมใน 10 ชั่งสัตว์กล่องกับแบบสอบถามและค่าส่วนของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่า ครูกับเด็กที่สอน ชั่งประกอบความบุคลิกักษณะของครู การปักกรองขึ้น เท่ากับ 20

ค้านสุดห่วย คือ การสรุปแบบเรียน การวัดผลประเมินผล ในหน้าที่เด็กน้อย 15 นี้ เป็นการถูกความสามารถในการสอนของนักศึกษา คุณลักษณะของนักเรียนจากการเรียน ในครั้งนั้น ๆ ว่า คือไม่ได้เพียงไร นักศึกษานั้นรู้เป้าหมายที่วางไว้ในจุดประสงค์ ชั่งพฤติกรรม หรือไม่ ชั่งสัตว์กล่องกับแบบสอบถามและค่าส่วนของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้นำหน้าที่พัฒนามาด้านผลการสอน เท่ากับ 15

ขอ ๑ ต่อแบบสำรวจการวิจัยครั้งนี้

ในการนี้ทางการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ชั่งอยู่ในสถานะเดียวแก้ไข ควรมีเกณฑ์ ประเมินผลที่เป็นแบบเดียวกัน ผู้วิจัยจึงขอ ๑ ต่อแบบดังนี้

1. ควรนำเกณฑ์ที่ได้ทั้งรูปแบบ และน้ำหนักของการประเมิน ๑ ต่อคือที่ประชุม กลุ่มวิทยาเขตที่เปิดทำการสอนระดับศึกษาด้วยครุภัณฑ์ เพื่อพิจารณาทำไปทดลองใช้เป็นเกณฑ์ เพื่อการประเมินผลการฝึกสอนของแต่ละวิทยาเขต

2. ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันในรูปของการอบรม หรือสัมมนาเดียวกัน geopol ประเมินผลระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ์ อาจารย์ที่เลี้ยง เพื่อทำความเข้าใจ ในเรื่องเกณฑ์ประเมินผล และการนิเทศการฝึกสอนให้ตรงกัน และควรชี้แจงให้มั่นใจมาได้ เข้าใจตรงกับผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ์ และอาจารย์ที่เลี้ยงด้วย

3. ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ์ และอาจารย์ที่เลี้ยง ในการนิเทศการฝึกสอนของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เกณฑ์ที่สร้างขึ้นนี้เป็นเกณฑ์รวม เพื่อวัดความสามารถในการฝึกสอนโดยทั่ว ๆ ไป จะเน้นจึงควรจะได้มีการสร้างเกณฑ์เพื่อวัดเฉพาะการสอนภาคปฏิบัติด้วย
2. ควรฝึกการศึกษาภูมิปัญญาของ การจัดการฝึกสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นและความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์นิเทศก์ และผู้บริหารต่อไป
3. ควรฝึกการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา หรือซองแฟล์วิทยาเขต

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**